

“Οχι, όχι, δὲν ἐχάθη, συμπολιταί, ἡ ἀλήθεια...
θὰ τὴν εὑρετε κλεισμένη μὲς ἴστου Ῥόκου μας τὰ στή-
[θρα].

“Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου, ἄσπρο καὶ ἴστον Χοῖδᾶ,
ἡ τρελλή μου λύρα τώρα ἴστον καθένα τραγουδᾷ.

“Ἄσπρους ψήφους καὶ ἴστους δύο, ὄχι ψήφους πουλη-
[μένους,
καὶ γὰρ τίμιον πολίτη εἶναι μιὰ παρηγοριά,
ὅτι μέσα εἰς τὸν ὕπνον τὸν ἀξύπνητο τοῦ γένους,
φαίνεται ζωὴ ἀκόμη καὶ γερὴ παλληκαριά.

“Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου, ἄσπρο καὶ ἴστον Χοῖδᾶ,
ἡ τρελλή μου λύρα τώρα ἴστον καθένα τραγουδᾷ.

Souris.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

“Ἐν τινι ξενοδοχείῳ Ἄγγλος τις μετὰ τὸ δεῖπνον μετε-
μορφώθη εἰς νεφεληγερέτην Δία, καπνίζων γιγαντιαίαν πί-
παν. Εἰς Γάλλος τρώγων ἔτι ἀπέναντί του τὸν ἠρώτησε:

— Μήπως, Κύριε, ἐνοχλῶ τὸ κάπνισμά σας διότι τρώγω;

— Πόσων ἐτῶν εἴσθε; ἠρώτα δῆμαρχος ἕνα χωρικόν, ὁ-
στις ἐπρόκειτο νὰ ὑπογυμνασθῆ.

κάλλιον· ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰσόδου παρίσταται ἡ ἀνάγκη νὰ
τὸ ἀφήσω κατὰ γῆς διὰ νὰ ἀνοίξω καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς
θύρας, ἐπειδὴ, ὡς ἔχει, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διέλθῃ. Μόλις
ὅμως τὸ ἀποθέτω καὶ νέον ἰσχυρὸν φύσημα τοῦ τυφῶνος
τὸ ἀρπάζει, τὸ αἶρει ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ τὸ μεταφέρει ὡς
μελανὸν μετέωρον μέχρι τοῦ Γαλαξίου, διὰ νὰ εἶπῃ εἰς τοὺς
κατοίκους τῶν χωρῶν ἐκείνων εἰς πόσα μαρτύρια εἶναι ὑπο-
κείμενα τὰ ἄθλια τέκνα τῆς γῆς.

Κυττάζω μὲ ὄμμα ξηρὸν ἐκ τῆς οὐδύνης τὸν ἀχώριστον
σύντροφόν μου, ὅστις ἐπὶ πέντε ὀλόκληρα ἔτη μοὶ προσφύ-
λαξε τὸ κρανίον ἀπὸ πᾶσαν ἀκούσιον ψυχρολαυσίαν, χωρὶς
νὰ γνωρίζῃ βεβαίως ὅτι ἐμελλε μίαν ἡμέραν νὰ λάβῃ τὴν
τύχην τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ ἀπέρχομαι ποτιζόμενος ὡς
κραμβολάχανον καὶ εὐλογῶν τὸν Ὑψίστον, εὐδοκῆσαντα νὰ
μοὶ ἀφαιρέσῃ τὴν σκέπην τῆς κεφαλῆς μου κατὰ τὴν ἀναγ-
καιότεραν στιγμήν.

Βαδίζω ἀφηρημένος, βυθίζων τοὺς πόδας μέχρις ἀστρα-
γάλων ἐντὸς τοῦ πηλοῦ· ἐκλέγω τὸ ἄκρον τῶν ἑδῶν καὶ
βαίνω προστριβόμενος ἐπὶ τῶν τοίχων, ὅπως βραχῶ ὅσον τὸ
δυνατὸν ὀλιγώτερον. Πλὴν εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ συναγ-

— Εἶμαι 18 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν· ἀλλὰ εἴαν δὲν ἐπάθι-
να μίαν ἀσθένειαν, ἡ ὁποία με ἐκράτησε 18 μῆνας εἰς τὸ
κρεβάτι, τώρα θὰ ἦμην 20 ἐτῶν.

— Τί διαφέρει ἄνθρωπος γραμματισμένος ἀπὸ ἄνθρωπον
ἀγράμματον;

— Ὅ μὲν ἀγράμματος εἶνε ξύλον ἀπελέκτων, ὁ δὲ γραμ-
ματισμένος ξύλον πελεκημένον.

“Ἡ γυνὴ εἶνε κάλαμος, ὃν ἐλαχίστη πνοὴ ἀνέμου κάμ-
πτει· διὸ ἔχει ἀνάγκην πασσάλου πρὸς ὑποστήριξιν.

Δημοσιογραφικὴ σκληρότης Ἀμερικανῶν.

Εἰς ἀνταποκριτῆς ἀμερικανικῆς τινος ἐφημερίδος παρίστα-
το εἰς τὰς δοκιμὰς φοβεροῦ κανονίου. Τὸ τηλεβόλον δυ-
στυχῶς κατὰ τὴν ἐκφυροσκόρησιν ἐξερράγη εἰς τεμάχια
καὶ πολλοὺς τῶν παρισταμένων ἐφόδευσε, ἄλλους δὲ ἐπλή-
γωσε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον βαρέως, μεταξὺ τῶν ὁποίων
καὶ τὸν ἀνταποκριτὴν οὐ ὀλόκληρος ὁ ἀριστερὸς βραχίον
ἀπεχαιρέτισε διὰ παντὸς τὸ λοιπὸν σῶμά του.

“Ἡ ἐφημερὶς γράφουσα τὸ γεγονός λέγει:

Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι πρῶτοι ἐκ τῶν συναδέλφων μας
εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ
σπουδαίου γεγονότος, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸν ἀνταποκρι-
τὴν ἡμῶν, ὅστις παρίστατο ἐκεῖ καὶ τοῦ ὁποίου μάλιστα ἀ-
πωλέσθη ὁ ἀριστερὸς βραχίον....

τῶμαι ἀπροσδοκῆτως μετὰ παιδὸς ὀφιοκομιστοῦ, φέροντος
ἐπὶ κεφαλῆς καλάθιον πλήρες ἑδωδῶν, ὅπερ ἐκ τῆς συγ-
κρούσεως ἀνατρέπεται, πίπτει δὲ καὶ ὁ πῖλός μου κατὰ γῆς
καὶ κυλίεται ἐντὸς τοῦ βορβοῦρου, ὁμοῦ μετὰ κρεάτων, λα-
χάνων, ὧν τεθλασμένων, βουτύρου καὶ λοιπῶν. Ὁ παῖς
ρηγνύεται εἰς κραυγὰς καὶ κατάρας, ἐγὼ δὲ, συγκεχυμένος
καὶ τεταραγμένος, κύπτω καὶ ἀναλαμβάνω τὸν πῖλόν μου,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρυσεκολλήθησαν δύο κρόκοι ὧν καὶ ὀλί-
γον βούτυρον, τὰ ὁποία τινάζω, διὰ νὰ μὴ καταντήσωσιν
ὀμμελλίτα ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ κρανίου μου. Μὲ ὄλην τὴν βρο-
χὴν ἐσχηματίσθη ἡδὴ κύκλος μικρὸς περιέργων· ὁ παῖς
ἐξακολουθεῖ νὰ ὀδύρηται καὶ νὰ διαμαρτύρηται· οἱ παρε-
στῆτες τὸν οἰκτεῖρουν καὶ ἀρχίζουσιν νὰ ὀμιλῶσι περὶ ἀπρο-
σεξίας καὶ ἀποζημιώσεως. Ἀκούων ταῦτα σπύδω ν' ἀ-
πέλωθαι λάθρα καὶ πεφοβισμένος, ὡς κύων, ὅστις, ἀπάσας
ἐν τῷ μαγειρείῳ τεμάχιον κρέατος, ἀκούει εἰς τὴν κλίμακα
τὰ βήματα τοῦ μαγείρου, καταδιώκοντος αὐτόν.

(Ἔπεται τὸ τέλος).